

ĐI THĂM LAS VEGAS

Ngọc Hạnh

Thưa chị,

Về nhà em thấy chị nhắn trong máy hơn hai lần. Em xin lỗi vắng nhà không cho chị hay vì em đi thăm cháu trai ở Las Vegas chỉ có 1 tuần. Cháu đi công tác ở đó nên con gái mua vé cho lúc em còn lang thang Âu Châu.

Cũng tốt vì em vừa được thăm cháu vừa viếng Las Vegas, nơi em đến một lần cách đây gần 20 năm. Xin “báo cáo” những ngày em vắng nhà cùng các con ở Las Vegas để chị thấy em nhà quê ra sao.

Máy bay cất cánh lúc 19 giờ ở Hoa Thịnh Đốn, 21 giờ em đã đến phi trường Las Vegas. Tuy 19 giờ nhưng vào tháng 5 nên trời còn sáng lắm. Nhìn qua cửa sổ phi cơ em thấy bên dưới mây trắng dày đặc như bay trên cánh đồng tuyết, rất đẹp. Phi cơ đầy kín hành khách. Gần đến Las Vegas cả khu vực rộng lớn rực rỡ ánh đèn. Nhớ lại lúc em đến Hong Kong ánh đèn cũng rực rỡ nhưng trải đều, không gom lại một vùng sáng trưng, lấp lánh như Las Vegas.

Phi cơ đến đúng giờ, cháu trai chờ sẵn để đón em về khách sạn. Nếu em không lầm, phi trường Las Vegas rộng hơn nhiều phi trường em đã đi qua. Phi trường Dubai đẹp nhưng nhỏ, phi trường Copenhagen (Đan Mạch), phi trường Madrid (Spain), phi trường Heathrow (Anh), v...v... đều không lớn bằng. Có thể em chủ quan, thiên vị vì Hoa Kỳ là nơi em dung thân trên 30 năm chẳng? Con đường từ phi trường về khách sạn, xe chạy qua nhiều khu giải trí và sòng bài đẹp. Các xe nối đuôi nhau, hai bên đường phố đèn màu sáng rực rỡ, nhấp nháy như hội hoa đăng. Có lẽ chị như quý vị độc giả không lạ gì Las Vegas ngày nay nhưng nhớ có lần em đọc báo cách đây khoảng 10 năm cho biết Las Vegas vắng vẻ, buồn hiu, đường phố vắng hoe nên em thực sự ngạc nhiên với cảnh nhộn nhịp tưng bừng trên đại lộ Las Vegas.

Khách sạn Wynn:

Sáng hôm sau đưa con trai đi học ở khách sạn Wynn lúc 8 giờ, vợ chồng con gái và em đi lòng vòng xem hoa kiểng xinh đẹp, vườn cây, hồ nước, phòng tiếp tân và các gian hàng trong khách sạn. Được biết khách sạn do ông Steve Wynn làm chủ, mở cửa 2005, có 2716 phòng, 200 phòng họp, 1 sân golf, 10 phòng khiêu vũ, 13 lounge, 18 nhà hàng đồ biển, 6 nhà hàng Trung Hoa, 8 nhà hàng gồm Ý, Tây Ban Nha, Pháp..., 9 bar rượu, cao 45 tầng lầu. Rạp hát chứa cả ngàn chỗ ngồi. Sân khấu trình diễn là hồ nước em nghe nói xây tốn nhiều triệu mỹ kim. Nếu chị đã xem trình diễn ở Aqua Theater trên du thuyền Allure và khen ngợi nhưng theo em so với show Le Rêve thật chẳng thấm vào đâu. Các nghệ sĩ nữ mang giày cao gót, nam mặc đồ lớn (suit) từ trên trần cao nhào lộn xuống nước xong leo lên sân khấu nhún nhảy kiểu nọ kia và lại nhào lặn mất tiêu. Sân khấu khi hiện ra, khi biến mất, và từ dưới nước nhóm người khác hiện lên trình diễn liên tục không mất giây phút nào... Nhà hàng tự chọn ở Wynn đông lắm, buổi trưa

35\$/vé, giá hạ hơn buổi chiều. Tuy thế cũng phải chờ cả 30 phút mới được vào.

Wynn có các hiệu buôn hàng hiệu nổi tiếng như Louis Vuitton, Dior, Chanel, Burberry... trình bày hàng hóa sáng sủa, hấp dẫn nhưng sờ vào chắc phỏng tay. Em đến nơi làm chocolate, họ làm tượng thiếu nữ cao độ 1 mét toàn bằng chocolate rất đẹp và cái suối nhỏ nhiều tầng bằng chocolate trắng và nâu, chảy liên tục, thật ngon lành. Theo tài liệu khách sạn, xây Wynn tốn 2,7 tỷ mỹ kim.

Khách Sạn Encore:

Từ Wynn em đi theo hành lang tráng lệ dẫn đến khách sạn Encore. Hai nơi này cùng một chủ và nối liền nhau. Encore nhỏ hơn Wynn, xây tốn 2,3 tỷ mỹ kim, mở cửa 2008, có 2.034 phòng ngủ rộng, 11 hiệu buôn, 10 phòng khiêu vũ, 12 lounge, 12 nhà hàng đắt tiền như Steak House, 10 nhà hàng giá cả phải chăng gồm thức ăn Anh,

Pháp Ý, Trung hoa, Tây ban nha... Encore trang trí phần lớn màu đỏ vui tươi, đèn trần nhà, các hoa to chiều ngang 5,7 tầng bằng thủy tinh ở phòng tiếp tân cũng thiên về màu đỏ. Màn cửa sổ màu hồng sậm... Em nghĩ có lẽ họ theo phong thủy Trung hoa, màu đỏ tượng trưng cho sự may mắn thịnh vượng. Em đoán mò chưa chắc đã đúng. Họ trang trí các bức tượng cổ Trung hoa nằm dọc theo hành lang. Sàn lót đá hoa cương, có hình các loài hoa, bướm bằng những mảnh đá li ti ghép lại (mosaic) Đứng trên lầu nhìn xuống em thấy sân golf, hồ bơi trang trí đẹp nhưng phải có thẻ ID card mới được vào. Khách sạn nào cũng có các cửa hàng đắt tiền bán quần áo, mỹ phẩm, nữ trang. Dĩ nhiên em chẳng vào đó làm gì nhưng nhìn qua cửa kính cũng vui mắt.

Khách sạn và sòng bài The Venetian:

Mỗi sáng khi vợ chồng con gái đưa con trai đến phòng họp khách sạn Wynn, em đi theo để sau đó các cháu đưa em viếng vườn hoa, cách trình bày, trang trí các khách sạn khác. Em chỉ ra ngoài vào buổi sáng và buổi chiều hay tối, trưa trời nóng em ở nhà nghỉ ngơi.

The Venetian mở cửa ngày 3/5/1999, xây tốn 1,50 tỷ Mỹ kim. Vào khách sạn thấy thật thoải mái, mát mẻ khi nhìn vòm trời mây xanh lác đác vài khóm mây trắng trên cao. Thực ra do sự thiết kế tài tình của kiến trúc sư, không phải bầu trời thật. Khách sạn có con kênh nước trong veo và những chiếc gondoles dưới bến, những chiếc cầu hình vòng cung bắc ngang qua con kênh như cầu ở các kênh thành phố Venice. Muốn đi thuyền phải mua vé 20 mỹ kim một người.

Nếu tính chung với khách sạn Palazzo kế cận, khách sạn có tất cả 7100 phòng lớn và nhỏ, 5 nơi làm phép cưới (Wedding Chapel), phòng triển lãm tượng người sáp Madame Tussaud's... Thăm khu giải trí The Venetian không sợ đói hay khát vì có 16 tiệm giải khát (bar, lounge), 13 nhà hàng đồ biển, 10 tiệm thịt bò Steakhouse, 11 tiệm ăn Á châu : Tàu, Thái ... với giá phải chăng.

Ngoài các nhà hàng ăn uống còn 9 tiệm buôn hàng hiệu, 8 tiệm bán quà lưu niệm, 6 tiệm nữ trang... tất cả 64 tiệm lớn nhỏ ở Grand Shoppes Mall. Em đi loanh quanh trong khu Venetian gần cả buổi vẫn xem chưa hết các nơi, lên tầng trên, xuống tầng dưới... Trẻ con dùng thang cuốn nhưng em đi thang máy cho nhanh. Vườn cây cảnh gần hồ bơi rất đẹp.

Khu giải trí BELLAGIO:

Bellagio nằm đối diện với khu giải trí Paris Las Vegas, là khu giải trí sang, mở cửa năm 1998, cao 36 tầng, có 3015 phòng, xây cất tốn 1,6 tỷ mỹ kim, rộng lớn, là khu giải trí mắc tiền nhất ở Las Vegas Strip thời bấy giờ. Ngoài cách trang trí mỹ lệ tốn kém, các cửa hàng bán quần áo đắt tiền, hiệu nữ trang lấp lánh dưới ánh đèn, Bellagio còn có phòng trưng bày tranh ảnh nghệ thuật, hồ bơi đẹp, vườn cây cảnh cắt tỉa công phu. Phía trước khách sạn gần cổng chính có hồ nước nhân tạo với 1200 vòi phun. Ban đêm từ 20 giờ đến nửa đêm có múa nước và đèn màu, nhạc mỗi 15 phút. Vòi nước trong hồ phun cao đến 43 mét. Nghe nói Bellagio tốn 40 triệu mỹ kim để xây hồ nước và hệ thống đèn màu nhưng em không biết có đúng chẳng. Thiên hạ ra vào khu giải trí Bellagio đông như ngày hội.

Bellagio có vườn thảo mộc (botanical garden) em rất thích, đẹp lắm. Họ trình bày cây kiểng, thú, tùy theo mùa như mùa Xuân họ bày hoa lan, mùa hè họ để các loại hoa có màu sắc rực rỡ, đỏ, trắng, xanh như hoa tú cầu, cúc, hoa hồng... Vườn có những con thú bằng như chim, bướm, ốc sên to bằng hoa tươi. Trong nhà kiểng ngoài hoa kiểng còn có chim, bướm thật. Chúng làm tổ, ríu rít bay lượn từ cành nọ sang cành kia. Nhớ lại em đến xem vườn thảo mộc ở Ponta Delgada, Bồ đào Nha vào đầu tháng 5/13, vườn rộng nhưng hoa không nhiều và rực rỡ như hoa ở vườn Bellagio. Thực là "Bụi chùa nhà không thiêng" cất công đi xa xem vườn hoa, hóa ra ngay nước Mỹ cũng có nhiều cảnh đẹp. Nói thế chứ có lẽ em đi không đúng mùa nên hoa chưa nở rộ. Từ Bellagio em đi bộ đến khu giải trí Aria qua hành lang mát mẻ, lúc trở về Bellagio để lấy xe, em đi xe train

tuy nhanh nhưng phải leo lên lầu. Aria là khu giải trí to rộng, xây cất, trang trí theo kiểu cách mới nên được người trẻ tuổi ưa thích. Tiền phòng cũng mắc như ở Bellagio

Las Vegas còn nhiều khu giải trí khác, em chỉ kể đại cương các khu giải trí mới với em. Sòng bài ở khách sạn nào cũng to rộng và bao giờ cũng có người tham dự tuy không đông lắm Các con số nêu trong bài em lấy tài liệu ở các phòng tiếp tân khách sạn. Có người quen bảo em là tiệm ăn Las Vegas nhiều vô kể, nếu ăn cơm tiệm mỗi ngày cho đến trọn năm cũng không phải trở lại tiệm ăn đầu tiên. Em cũng không biết có đúng chăng?

Em đi ngang qua khách sạn và khu giải trí Luxor, thấy con nhân sư to bằng gian phòng rộng, cao nghều nhưng em không đủ thì giờ vào thăm. Lần trước em đến Las Vegas không có kiến trúc này.

THĂM BẠN

Em có chị bạn trong nhóm Văn Chương Phụ Nữ ngụ Las Vegas. Em chỉ liên lạc với chị qua mạng lưới chứ chưa từng gặp. Chị ân cần mời em và các cháu đến nhà dùng cơm vì theo chị “chỉ ở nhà mới có thì giờ chuyện trò...” Nhà chị cách khách sạn em ở khoảng 40 phút. Chị định đến đón nhưng các con lái xe đưa em đi. Từ khi đến Las Vegas hàng ngày em thấy nhà cao tầng, phố phường nhộn nhịp, và núi non thì mờ ảo xa xa. Trên đường đến nhà chị Minh Nguyệt ở vùng ngoại ô, em thấy núi non hùng vĩ, cát và đá vùng sa mạc, chỉ các nhà gần đường mới có cây cối xanh tươi. Núi có cái gần đường, thấy rõ cả vân đá, màu sắc, có cái xa xa, hình dáng, cao thấp khác nhau, đẹp lắm. Em đi ngang qua Red Rock, thấy đá núi màu hồng sậm, có thể thành màu đỏ khi ánh nắng sáng hay chiều phản chiếu chăng? Cảnh vật thật yên tĩnh, không khí trong lành.

Tuy ở vùng sa mạc nhưng nhà anh chị có vườn hoa, hồ nước, cây xanh. Chồng chị vui vẻ cho biết vườn hoa nhà chị đẹp nhất xóm. Chị chuẩn bị thức ăn từ hôm trước. Bánh flan, chè đậu rất ngon nhưng chỉ có chị và em, các cháu thường thức vì anh không biết ăn chè. Các thức ăn đều ngon có lẽ vì chị đã để vào đấy chút tình cảm thân thương? Theo chồng chị Nguyệt các khu giải trí Las Vegas xây tốn bạc tỷ là do người đánh bạc cung cấp và phần lớn họ không phải người da trắng. Nhớ lại khi em đến sòng bạc rất đẹp ở Monte Carlo, ông hướng dẫn du lịch cho biết sòng bạc dành cho khách ngoại quốc, người địa phương không được đến sòng bạc nhưng em không biết có đúng chăng?

Ngày vui qua mau, em cảm ơn các con đã đưa em thăm các khu giải trí có các kiến trúc tối tân, biến hóa vùng đất sa mạc thành nơi thị tứ, cỏ cây hoa kiểng xanh tươi, phố phường đông đúc, em cảm ơn anh Ross, chị Minh Nguyệt về sự ân cần hiếu khách, tình cảm ngọt ngào.

Hy vọng nước Việt Nam có người tài giỏi, biến vùng sỏi đá miền Trung, nơi “quê anh nghèo lắm em ơi, đất cày lên sỏi đá...” thành màu mỡ phì nhiêu, phố phường thị tứ cho dân mình được sung túc ấm no. Mong chị em mình có dịp “giang hồ” với nhau như trước.

Ngọc Hạnh
Tháng 6/13